

Haab, at man maa gaa ind paa Oprettelsen af et Statspoliti, og skulde det ikke ske straks, saa tvivler jeg ikke om, at denne Tante hurtig vil komme frem. Man vil snart gøre den Erfaring, at man ikke kan nøjes med det Politi, man tidligere har haft. Skulde det nu imidlertid vise sig paa Lovforslagets senere Gang, at man hverken vil bibeholde det nuværende Statspoliti og ej heller vil organisere et nyt, at man altsaa vil lade Loven træde ud af Kraft uden at sætte noget andet i Stedet derfor, saa var der dog en Ting, som maatte anses for særlig uønskelig, og det er, at man fik en Slags Overgangstilstand, og at der blev givet en Tid, i hvilken man kunde afvikle Gendarmerikorpset. For Gendarmerne kan dette i og for sig være det samme, enten Korpset straks ophæves, og de saa faa udbetalt Lønninger til den Tid, til hvilken de kunne opsiges — thi dette maa de naturligvis have, da dette er deres kontraktmæssige Ret over for Staten — eller om de komme til at fungere i den Tid, for hvilken de saa Lønningerne, ja det første vilde jo endog saa være det fordelagtigste for dem, idet de saa straks kunde gaa ud og søge andre Stillinger med denne Sum i Lommen, og for Statskassen vil det hverken gøre til eller fra. Men det maa meget indtrængende ønskes af Hensyn til Retsordenen, at der bliver en Overgangstid, thi man behøver ikke at være en stor Profet for at sige, at hvis i dette Øjeblik Gendarmerikorpset falder bort, saa vil, alt som Varmen kommer i Luften, ogsaa Bagabonderne fylde Landet og paa forfælselig Maade skaffe Retsusikkerhed til Stede. Naar jeg derfor anbefaler dette, saa er det af Hensyn til Befolkningens Liv og ogsaa af Hensyn til vore kommunale Kasser, idet de kommunale Raad jo ellers straks maa være betænkte paa at skaffe Politi til Stede igen, hvor man har stilt sig ved det. Man vil maasse bemærke: Ja, men vi have ingen Penge dertil paa Finansloven. Det er sandt; jaledes som Finansloven foreligger for indværende Aar, er der intet bevilget til en saadan Afvikling. Jeg kan dog ikke se, at det kan være nogen Hindring, thi hvis noget saadant bliver bestemt, saa vil det jo være i Genhold til en Lov, som er kommen i Finanssaarets Løb, og hvortil det fornødne naturligvis ikke kan være paa Finansloven. Jeg anbefaler med disse Ord det høje Ting at vedtage Lovforslaget; jeg gør det i det Haab, at om det end ikke bliver vedtaget i uforandret Skikkelse i det andet Ting — det gør det naturligvis ikke — at det saa dog maa blive taget under Overvejelse, om man ikke maatte

finde sig foranlediget til at sætte et andet Statspoliti i Stedet for, eller i hvert Fald træffe Bestemmelser, hvorved en Afvikling kan ske.

Madsen-Nygdal: Det høje Ting har set, at min Del af den foreliggende Betænkning er meget kort, og mine Udtalelser om denne Sag i Dag skulle heller ikke blive mange. Maa jeg med den højtærede Formands Tilladelse faa Lov til at gøre en almindelig Bemærkning ikke blot om dette Lovforslag, men ogsaa om de tre følgende Nummere paa Dagsordenen, da jeg ikke agter at gentage disse almindelige Bemærkninger ved hver af Lovene. Jeg finder i dette Øjeblik ikke nogen som helst Anledning til at komme ind paa at tale om disse forfælselige Loves Indhold, deres Tilbliveltesmaade eller den Maade, hvorpaa de ere blevne behandlede her i Tinget i en Række af 8 Aar. Det er jo Ting, som den ærede Ordfører og jeg saa ofte have forhandlet med hinanden, at der ikke er nogen Grund til at gentage det i Dag, og det saa meget bestomindre, som det er temmelig bitterligt for os alle, at disse Lovforslag i dette Øjeblik ere halvbøde. De skulle, saa vidt jeg ved, sendes ned i det andet Ting, og der ville de uheldigen blive tagne af Dage. Der er derfor ikke nogen særlig Grund til at omtale dem videre nu. Heller ikke skal jeg komme ind paa at sige Ord med den ærede Ordfører angaaende Gendarmernes Mytite, og den Længsel, der skal være i Befolkningen efter dem, den Kærlighed til dem o. s. v. hvilket vi saa ofte have drøftet med hinanden. At den ærede Ordfører atter i Dag har fundet Anledning til at komme ind paa denne gamle Opfattelse og Betragtning kan jeg saa godt forstaa; han tager jo i Dag, en Slags Afsted med disse Gendarmere. Jeg finder som sagt ikke Anledning til at komme ind paa at drøfte den Slags Sager med det ærede Medlem. Derimod er der en anden Ting, som interesserer mig i dette Øjeblik ulige mere. Jeg ser paa Finansloven, at der ikke er opført nogen Bevilling til disse Gendarmere. Naar de nu blive forfælskede i det andet Ting, da hørte vi jo i Gaar af den højtærede Konseilspræsident, at Meningen var, at der paa Tillægsbevillingsloven for det Finansaar vi beghjndte i Gaar, skulde optages en Bevilling til deres Afvikling. Der er imidlertid endnu en Ting, som interesserer mig, og som jeg gerne kunde ønske at faa Rede for. Vitende jo Forliget med Hensyn til Finansloven, denne Del have vi behandlet og ere endelig færdige dermed; men jeg tror, der